

Samenwerking en netwerken in de lokale veiligheidszorg (2004). Jan Terpstra en Roderik Kouwenhoven (IPIT, Universiteit Twente). Politiewetenschap 19

Doelstelling

Zicht krijgen op de praktijk, mogelijkheden en beperkingen en belangrijke gevolgen van de samenwerking tussen verschillende partners en van netwerkvorming in de lokale veiligheidszorg.

Onderzoeksvragen

1. Hoe functioneren netwerken en samenwerkingsverbanden in de lokale veiligheidszorg, in hoeverre worden de daaraan ten grondslag liggende doelen bereikt en welke knelpunten treden daarbij op?
2. Op welke wijze zijn de coördinatie en regie in deze netwerken in de praktijk vormgegeven en hoe functioneren deze in de praktijk? Op welke wijze vindt informatie-uitwisseling plaats tussen partners in deze netwerken?
3. Welke gevolgen heeft de deelname aan samenwerkingsverbanden en netwerken in de lokale veiligheidszorg voor de positie en het functioneren van de politie en van de lokale overheid?

Methoden van onderzoek

vergelijkende casestudies van 8 netwerken in 3 (geanonimiseerde) gemeenten

Samenvatting

De zorg voor de lokale veiligheid is de afgelopen jaren steeds meer een gezamenlijke verantwoordelijkheid van politie en andere publieke en private partijen geworden. Het ontstaan van zogeheten lokale veiligheidsnetwerken geeft daaraan uitdrukking. Van de politie wordt verwacht dat zij deelneemt aan deze netwerken, die op uiteenlopende terreinen zijn ontstaan zoals in woonwijken, op bedrijventerreinen, rond scholen of in uitgaansgebieden.

In dit rapport worden acht lokale veiligheidsnetwerken in detail beschreven. Ingegaan wordt op hun achtergronden, ontstaan en functioneren en de rol en inbreng van politie, gemeente, burgers en ondernemers. Veel van de lokale veiligheidsnetwerken ontstaan bottom-up, op initiatief van buurtbewoners, winkeliers of wijkagent. Draagvlak is daarbij van groot belang. Lokale netwerken verschillen naar omvang, doelstelling, organisatie en werkwijzen. Maar er zijn ook overeenkomsten in problemen en uitdagingen onder meer wat betreft coördinatie en regie, informatie-uitwisseling en duurzaam commitment.

In de praktijk vervult de politie vaak de cruciale rol van aanjager en coördinator. Maar die cruciale inbreng staat thans onder druk als gevolg van de heroriëntatie van de politie op haar kerntaken. In beginsel komt dan, volgens de onderzoekers, de gemeente in beeld, voor wie in het kader van integraal veiligheidsbeleid immers een sleutelrol is weggelegd. Alleen wordt die rol door de gemeente in de praktijk vaak onvoldoende herkend.

De auteurs waarschuwen dan ook voor de negatieve gevolgen als de politie zich daadwerkelijk zou terugtrekken uit die samenwerkingsverbanden.